

NIEUWSBRIEF februari 2020

Terwijl hier in Nederland de winter niet echt wil doorbreken en in Nepal de temperaturen weer langzaam omhoog gaan, zet ik mij achter de laptop om deze keer de nieuwsbrief te wijden aan 3 zeer bijzondere mensen: Suman, Sanu Babu en Sunita.

Even wat terug in de tijd; Ik, Joyce, leerde eerst Suman kennen toen ik nog in Nepal woonde. Hij had toen een hand driewieler, waarmee hij zich dus door de soms ongelijke, soms behoorlijk steile straatjes van Bhaktapur voortbewoog. Soms vroeg hij hulp aan een voorbijganger, die hem in zo'n steil straatje omhoog hielp. Tijdens een van zijn tochten kwam ik hem tegen en raakte ik met hem in gesprek. En was ik onder de indruk van zijn doorzettingsvermogen. Want, hij is behoorlijk spastisch en daardoor kan hij niet lopen. Vanaf zijn geboorte heeft zijn moeder hem altijd naar school gebracht, dragend, totdat hij dus die driewieler kreeg en overal naar toe ging. Pas later kreeg hij een aangepaste scooter, zodat het door die moeilijke straatjes van Bhaktapur wat makkelijker ging allemaal.

Maar goed, het contact was er en dus enorme bewondering voor wat hij allemaal deed. Wat doorzettingsvermogen allemaal niet voor elkaar krijgt. Hij vertelde mij ook dat hij in een stichting zat, die gehandicapten helpt. Daar zaten ook Sanu Babu en Sunita bij. Sanu Babu en Suman zijn al 'eeuwenlang' vrienden en als je ze soms bezig hoort, lijkt het net of zij met elkaar getrouwd zijn in plaats van Suman en Sunita (sinds een paar jaar vormen zij een echtelijk paar). Sanu Babu is enigst kind en loopt met zijn 2 krukken heel Bhaktapur rond. Sunita heeft polio gehad en daardoor loopt zij mank. Ze vallen op omdat ze enorm gedreven zijn en zich door bijna niets laten tegenhouden. Een van hun projecten was het door-to-doorproject, waarbij gehandicapten thuisonderwijs kregen. Dit project zijn we toen gaan steunen, en dat was in 2010. Vanaf 2014 kwamen daar nog de schoolsupport en de dagopvang in Duwakot bij. En in 2018 het hostel.

Halverwege 2019 kwamen ze in onmin met het bestuur van de stichting (VEO) waar ze in zaten en besloten toen om zelfstandig verder te gaan. Dit met de wetenschap dat wij met Stichting Suvadra er over een aantal jaar een eind aan willen breien. De projecten door-to-door en hostel zijn bij VEO gebleven en de 3 musketiers houden zich nu bezig met het ondersteunen van schoolgaande gehandicapte kinderen en de dagopvang in Duwakot. De afgelopen en komende tijd stonden en staan dus in het teken van het zoeken naar alternatieve financiële bronnen.

En, met hetzelfde doorzettingsvermogen, zijn ze heel erg goed bezig.

Ze hebben inmiddels met een aantal bedrijven in Bhaktapur een sponsorcontract afgesloten, waardoor ze een aantal jaren een vast bedrag ontvangen.

Daarnaast hebben ze een bedrijfje opgericht, The Goodwill Academy, waarmee ze met o.a. het geven van bijles ook zelf inkomsten gaan genereren.

Al met al activiteiten waar wij als Stichting Suvadra heel erg blij mee zijn en ons vervullen met trots voor deze 3 kanjers van mensen.

Uiteindelijk is dit de bedoeling altijd geweest van Stichting Suvadra; Nepalese mensen ondersteunen en op weg helpen, zodat ze het uiteindelijk zelf kunnen doen. En dat laten Suman, Sanu Babu en Sunita nu zien.

Dit in een land waar je het als gehandicapte driedubbel zo zwaar hebt omdat er zeer weinig mogelijkheden zijn.

Petje af en een diepe buiging voor Suman, Sanu Babu en Sunita.